

## Č. 9969.

**Stavební právo (Čechy):** Sdělávajíc regulační plán jest obec povinna postupovati podle § 2 stav. ř. a nemůže při tom hleděti k úmluvám, učiněným při soukromoprávní transakci mezi obcí a zájemníky.

(Nález ze dne 22. června 1932 č. 10.144.)

V ě c: Václav Š. a Milada Š. v D. (adv. Dr. Jos. Skokan z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o plán polohy.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Nař. výměrem bylo zamítnuto odvolání st-lů proti změně polohového plánu, záležející v nové úpravě regulační čáry před usedlostmi čp. 9 a 10 v D.

O stížnosti Václava a Milady Š. podané proti tomuto výměru uvážil nss takto: — — —

St-lé proti změně regulační čáry namítají, že se jí porošíje úmluva, kterou roku 1904 při příležitosti koupě domků S-ových s obcí uzavřeli, přispěvše obci k tržové ceně v úhrnné sumě 1298 Kč částkou 550 Kč. Z této úmluvy st-lé dovozují jednak svůj právní nárok na to, aby své doby mohli se svou případnou novostavbou postoupiti až k silnici, t. j. do staré čáry regulační, jednak nárok na to, aby obec na pozemku koupeného domku žádné obecní podniky nezřizovala.

Stížnost vychází v této námitce zřejmě z právního názoru, že z úmluvy tvrzeného obsahu vyplývá právní omezení obce při výkonu její úřední pravomoci stanovit podle § 2. stav. řádu plán polohy pro obecní území. Ale tento názor je mylný. Neboť obec u výkonu své úřední pravomoci, zákonem jí uložené, nemůže býti žádnými úmluvami omezena a musí postupovati při regulaci vždy tak, jak ustanovuje § 2 stav. řádu. Podle tohoto předpisu je obec povinna při sdělávání regulačního plánu a jeho změnách postupovati tak, aby dokonale bylo vyhověno potřebám zdravotnictví, bezpečné a snadné chůze a jízdy a požadavkům v příčině okrašlování. Majitelé pozemků plánem regulačním dotčených mohou sice proti plánu tomuto vznášeti námitky, ale jediné z té příčiny, že řešení do plánu pojatá veřejným ohledům v § 2 stav. řádu vytčeným nevyhovují. Jiná je ovšem otázka, zdali st-lé z úmluvy obcí uzavřené nenabyli proti obci, jakožto majitelce koupí nabyté plochy pozemkové určitých právních nároků, a to buďsi na dodržení úmluvy s obcí uzavřené, nebo snad na náhradu škody, způsobené nedodržením úmluvy se strany obce, nebo po případě na vrácení příspěvku poskytnutého obci za předpokladů, jež se následkem úředních aktů obce nesplnily. Avšak tyto případné nároky nelze uplatňovati v řízení o plánu polohy. Nároky takové nemohou také státi v cestě výkonu úřední pravomoci obce. Nelze je tedy uplatňovati proti stanovení čáry regulační, a nemohl proto nss námitky tyto, jakožto námitky proti čáře regulační, uznati důvodnými, při čemž zůstává nedotčenou otázka, jakým způsobem mohou st-lé svá práva proti obci jako majitelce zmíněného pozemku uplatňovati, zejména mohou-li je uplatňovati pořadem práva.



Pokud stížnost uvádí, že pro novou regulační čáru nebyly rozhodny veřejné ohledy, nýbrž motivy povahy osobní a politické, lze jen opakovati to, co již bylo řečeno, t. j. že proti regulačnímu plánu mohou se interese brániti jen věcně odůvodněnými námitkami, že úprava nevyhovuje veřejným ohledům v § 2 stav. řádu uvedeném. Pokud pak st-lé namítají, že nově stanovenou regulační čarou budou připraveni o výhodu, která jim při dosavadní úpravě plynula z možnosti, že dostanou se se svou usedlostí do polohy příznivější, uplatňují toliko svůj zájem, a nikoli svá práva, která nejvyšší správní soud jediné jest povolán chrániti (§ 2 zák. o ss.).

### Č. 9970.

**Stavební právo. — Řízení správní: Odvolání podle § 59 zák. o stavebním ruchu č. 43/28 je podáno včas, došlo-li v odvolací lhůtě k podacímu úřadu; dny dopravy poštovní se do odvolací lhůty čítají.**

(Nález ze dne 22. června 1932 č. 10.298.)

V ě c: Anna B. v K. proti zemskému úřadu v Praze o včasnost odvolání ve věci stavební.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Městský úřad v Ústí n./L. udělil výměrem z 20. září 1928 Janu R. na jeho žádost povolení k nástavbě jednoho poschodí a ke zřízení podkroví k účelům obytným a hospodářským na domě čp. ... v Ú. za určitých podmínek a odkázal zároveň st-lku s jejími námitkami na pořad práva soukromého.

Zemský úřad v Praze, rozhoduje na základě zákona č. 43/28, týkajícího se stavebního ruchu, o odvolání st-lčině, zamítl je nař. rozhodnutím pro opožděné podání, a to v podstatě z těchto důvodů: »Žadatel dovolával se v daném případě úlev zákona o stavebním ruchu. Paragraf 59 platného zákona o stav. ruchu č. 43/28 stanoví, že stížnosti při stavbách podle tohoto zákona povolovaných jest podati nejdéle v osmi dnech po doručení rozhodnutí I. instance u ní k zemskému úřadu politickému. Výměr I. instance byl st-lce doručen dne 19. prosince 1928, odvolání bylo odevzdáno poštovní dopravě dne 27. prosince 1928, došlo však obecnímu úřadu v Ú., kde přímo mělo býti podáno, teprve dne 29. prosince, tudíž po uplynutí zákonné lhůty odvolací.«

O stížnosti vznesené do tohoto rozhodnutí a dovozující, že odvolání bylo podáno v osmidenní lhůtě, předepsané §em 59 zák. o stav. ruchu, uvážil nss toto:

Na sporu jest včasnost odvolání z výměru městského úřadu v Ú. z 20. září 1928, vydaného na základě zákona o stav. ruchu ze 7. dubna 1927 č. 44 Sb. Žal. úřad, opíraje se o ustanovení § 59 zák. o stav. ruchu, zamítl nař. rozhodnutím odvolání st-lčino pro opoždění z toho důvodu, že výměr byl st-lce doručen dne 19. prosince 1928, kdežto odvolání, jež bylo odevzdáno poštovní dopravě dne 27. prosince 1928, došlo k obecnímu úřadu teprve dne 29. prosince, tedy až po uplynutí osmidenní zákonné lhůty.